

kommende Tid for Landets Vedkommende, kunde der da ikke for Kultusministeriet have været Grund til at tage under Overvejelse ogsaa at lade Præste-, Degne- og Klokkerpengene i København bortfalde under Form af en eller anden Afløsning, som kunde svare nogenlunde til Tiendens Afløsning, saaledes at Staten bidrog dertil? Det var altsaa et Spørgsmaal, som jeg synes kunde være værd at tage op til Overvejelse ved denne Lejlighed. Jeg siger, at vi Københavnerne ikke ere særlig glade ved denne Skat, særlig i de sidste Aar, hvor den har haft en Tendens til at stige. Vi ere det saa meget mindre, som det Præsteskab, til hvem vi svare denne Skat, jo som bekendt ikke altid behandler Borgerne, Menighedsmedlemmerne saa overordentlig elskværdigt. Jeg har netop i Dag til Formiddag modtaget en Klage fra en københavnsk Borger, som jeg ved denne Lejlighed gerne vilde fremsætte for Ministeren, fordi den ogsaa illustrerer dette Forhold, at de Præster, til hvem vi betale denne Skat, jo ingenlunde altid gøre Genæld ved Elskværdighed over for Borgerne. Det er et gammelt Forhold, som tidt har været paaklaget, men som atter og atter kommer igen, skønt det vistnok er paatalt fra Ministerens Side. Det er den Maade, hvorpaa flere københavnske Præster affatte Daabsattester. Det er jo saaledes, at Daabsattesterne ofte bortkomme, og naar vedkommende Dreng eller Pige skal indskrives i Skolen, bliver det nødvendigt at skaffe sig en saadan og at henvende sig til Sognepræsten herom. Nu kan det jo hænde, Menneskene ere jo ikke Engle, at dette Barn er kommet lidt for tidlig til Verden, skønt ellers Forældrene ere lovlig gifte og have levet som trofaste Ægtefolk, og der er jo naturligvis ogsaa humane Præster, der ikke notere paa Daabsattesten, at Barnet er uægte født. Men der er ogsaa Præster, som gøre det, og til dem hører særlig den bekendte Pastor Ifversen ved Helligkors-Kirken. Han bliver stadig ved at notere dette paa Daabsattesterne, og derved sætter han en Plet paa det ganske uskyldige Barn. Vedkommende Barn ved maaske slet ikke, at det er født før den reglementerede Tid, Kammeraterne i Skolen vist heller ikke og Lærerne heller ikke, men nu skulle de absolut efter Pastor

Ifversens Mening have det at vide. Jeg staar med en Daabsattest her i min Haand, der er udstedt for ganske nylig, nemlig den 19. Marts, altsaa for et Par Dage siden, hvor Pastor Ifversen under Rubrikken Forældrenes Navne, Stilling og Bopæl opgiver: „ugift“, derefter kommer Navnet paa Moderen, dernæst: „udlagt Fader“ og saa Navnet paa Faderen. Jeg synes, at det overgaar al ikke blot Forstand men Sømmelighed. Jeg forstaaer ikke, at en Præst kan gøre noget saadant. Jeg har vedkommende Forældres Vielsesattest, og det fremgaar af den, at de ere viede den 20. December 1896, medens Barnet er født den 6. December 1896, altsaa 14 Dage forinden Brylluppet. Nu er der dog vist ingen Grund til at sætte en Plet paa dette Barn for altid, fordi Forældrene ere blevne gifte lidt for sent. Snarere kunde man med nogen Grund sige, at disse Forældre dog have vist, at de selv, efter at den første Elskovsrus var bortdunstet, have holdt trofast sammen, og at de, selv om de en Gang have begaaet en Fejl, dog senere have levet som gode Ægtefolk. Det er ikke første Gang, dette er sket, der er atter og atter klaget ogsaa til Kultusministeren, og jeg ved, at Forældre, som Pastor Ifversen har behandlet paa denne Maade, ere gaaede til Stiftsprovsten og der have kunnet faa en ny Daabsattest. Præsten har Ret til at udstede Daabsattester, som om vedkommende var ægte født, han behøver slet ikke at indføre dette „ugift“ for Moderen og dette ligefrem afskyelige Ord „udlagt Fader“ for Faderen, men han bliver alligevel ved at gøre det. Er det dog ikke muligt, at Kultusministeren kunde faa denne Præst til at bære sig sømmeligt ad? Man vil forstaa, at vi Københavnerne under disse Omstændigheder ikke kunne være særlig glade ved Udsigten til at faa Præstepengene fikserede og endogsaa lidt forhøjede. Vi ville hellere have dem lidt nedsatte eller muligvis have dem afløste.

Jeg benytter Lejligheden, da jeg taler om de kirkelige Forhold her i København, til at spørge den højtærede Kultusminister, hvor det kan være, at han ikke har rettet sig efter Kommunalbestyrelsens samstemmige Erklæring, da han paalignede den sidste Kirkeskat. Ifølge Loven af 15. Maj forrige Aar kan der paalignes $\frac{1}{10}$ pCt. af